

UFO-RAPPORT

nr. 2, 1975 - årgång 3 - pris 4:00 •

I detta nummer:

MÄNNEN I SVART - ARTIKEL AV STAFFAN STIGSJÖÖ
PRESENTATION AV HYNEKS CENTER FOR UFO STUDIES
TELEPORTATION - TEFATENS DRIVMETOD?

UFO- RAPPORT

är en informations- och medlemstidning utgiven av
SUFORC - Swedish UFO
Research Center

Nummer 2 1975
Årgång 3

INNEHÅLL

Redaktionellt.....	2
Psykiska förändringar under rymdfärder	
Hans Lauritzen	3
Männen i svart	
Staffan Stigsjö	5
Hyneks Center for UFO Studies	10
Hotet mot framtiden, del 2	
B. Tingstedt	12
Rapportöversikt	15
Tefatens drivmetoder, del 3	
B. Tingstedt	21
Nya UFO-föreningar ...	23
BOKNYTT:	
Mysteriet Uri Geller/Andrija Puharich	24

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE: Borgny
Tingstedt
ADRESS: Sturegatan 32 A, 571 00 NÄSSJÖ
TELEFON: 0380-73797

ÅRSPRENUMERATION: kr 15:- (4 nr)
postgiro 88 31 76 - 0
ANNONSPRISER: Småannonser 80 öre/mm
Kvartssida kr 65:-
Halvsida kr 120:-
Helsida kr 200:-

COPYRIGHT: Allt eftertryck utan tillstånd från
utgivaren förbjudet.

Redaktionellt

I detta liksom i tidigare nummer av denna tidning förekommer material som inte alls handlar om UFO. Artiklar om krig och fred, livsmedelskrisen, befolkningsexplosionen etc. Somliga kanske ställer sig frågande inför sådant materials berättigande i en UFO-tidskrift, och det är förklarligt, för vid första anblicken verkar det definitivt inte ha något med tefaten att göra. Men - om vi granskar det hela lite närmare...

Är UFO-saken bara iakttagelser av ljussken och okända föremål?

Är den bara registreranden av mystiska objekt på radar, foton och filmer?

Är den bara diskussioner mellan vetenskapsmän, UFO-forskare, psykologer, fanatiska tefatstroende, seriösa UFO-intresserade och inbitna tefatstvivlare?

Är den inte också något mycket mer, som får den att påverka hela vår tillvaro på samma sätt som varje annan epokgörande upptäckt i mänsklighetens historia: INLEDNINGEN TILL EN KONTAKT MED UTOMJORDISKA CIVILISATIONER?!

Alltför få människor inser att ingenting är isolerat från helheten; att allt som händer är sammanknutet i en evig väv där varje skeende alltid får följder och återverkningar som är indirekta resultat av denna första aktivitet.

Tefaten är sålunda inte heller någon isolerad företeelse. Vi måste se dessa besök från rymden i relation till tillvaron i övrigt, och försöka se framåt - uppskatta konsekvenserna av vad som är på väg att hända.

FORTS. SID 4

Psykiska förändringar under rymdfärder

Hans Lauritzen

De senaste åren har det ofta förekommit rykten om att astronauterna under sina rymdfärder varit utsatta för påverkningar av hjärnan, att de skulle antingen ha tagit varaktig skada eller också ha förändrat sin personlighet. Dessa rykten har emellertid dementerats av kompetenta vetenskapsmän.

Men finns det då ingen grund för dessa rykten? Jo, det gör det. Bara en sådan sak, att ha möjlighet att betrakta jorden och stjärnorna utifrån rymden, är en upplevelse så stor, att den måste påverka en människas sätt att betrakta världen på. Om vi kommer hem efter en resa till ett fjärran land med en främmande kultur, så bör vår uppfattning av tillvaron också ha förändrat sig.

Längre tids viktloshet nedsätter alla organs funktioner och kan ge varaktiga skador. Både de inre organen samt musklerna försvagas, bl.a. därför att det krävs långt mindre energi för att utföra funktionerna. Det har hittills varit en fördel att matsmältningsprocesserna har gått långsammare. Varaktiga men har det knappast varit tal om, men flera astronauter har dock fått känna på vissa efterverkningar. Därför är det nödvändigt med träning under rymdfärder. Det behöver inte vara långvariga övningar, men däremot övningar där de enskilda musklerna och organen utsätts för toppbelastning. Man vet från biologiska försök på jorden att det är toppbelastningen som utvecklar musklerna.

Äger det rum förändringar i hjärnans och nervsystemets funktioner? Ja, det gör det. Det kan i korta drag uttryckas på detta sätt: känslor och sinnesstämmningar uppfattas kraftigare, medan förmågan att bedöma och besluta

sker långsammare och mera osäkert. För att förstå detta måste vi se hur reaktionerna i hjärnan uppkommer.

Hjärnans funktioner kan i grova drag indelas i två grupper. För det första de funktioner som påverkar kroppens olika delar; alltså biologiska och fysiologiska funktioner. Och för det andra de funktioner i hjärnan som äger rum vid vanliga tankeprocesser som läsning och repetition av inlärt material. Det har påvisats, att hjärnfunktionerna tillhörande den ovannämnda första gruppen sker genom kemiska processer, och man antar att den andra gruppen funktioner också beror på kemiska processer, vilket dock inte är påvisat. De kemiska hjärnprocesserna framkallar svaga elektriska strömmar som genom nervbanorna påverkar bestämda hjärncentra och återigen bestämda nerver i kroppen.

Tidigare antog man att nervtrådarna direkt förband olika hjärncentra med varandra. Så är inte fallet. Ofta är nervtrådarna avbrutna och nervspetsarna berör inte varandra direkt. Förbindelsen mellan dem sker genom kemiska processer, så att den ena nervspetsen utsänder vissa enzymer eller i enstaka fall hormonliknande ämnen, som påverkar den andra nervspetsen och framkallar en svag elektrisk ström. Den kemiska balansen i hjärnan är således av största betydelse.

Styrkan av elektriska och elektromagnetiska fenomen varierar efter fältstyrkan. Fältstyrkan är inte densamma som tyngdkraftfältet eller det s.k. rum-tids-kontinuet, men när det rör sig om mätningar från planeternas ytor och uppåt, kan man i stort sett räkna med tyngdkraftsfältets styrka. En elektrisk ström såväl som en elekt-

romagnetisk våg är en sammansättning av en elektrisk potential och en magnetisk potential. Ju svagare tyngdkraftfältet är, desto svagare blir den elektriska potentialen, och desto starkare blir den magnetiska potentialen.

Det är givet att när den elektriska potentialen således förminskas, kommer de kemiska processerna i hjärnan att försvagas, och härav följer en långsammare reaktion och sämre initiativförmåga. Men varför uppfattas då känslor och sinnesstämningar kraftigare? Vi vet ju att känslor i hög grad är knutna till de kemiska processer som försvagas. Då den magnetiska potentialen emellertid förstärks i rymden, tyder det på att själva uppfattandet eller överförandet till medvetandet äger rum som följd av påverkan från den magnetiska potentialen.

Våra astronauter har färdats till månen. Man kan anta att förändringarna i hjärnans funktioner blir kraftigare längre ut, så att vi får en ännu långsammare reaktion och förmåga till snabba beslut, medan medvetandet ökas kraftigt.

Dr Eugen B. Konecci, som talade om bioastronautiska problem på den 14:e internationella astronautiska kongressen i Paris, framförde åsikten att det kan bli nödvändigt att placera transistorer i astronauternas hjärnor så att man kunde ge dem impulser från jorden.

Naturligtvis kan det förekomma vissa komplikationer efter en rymdflygning, liksom en stark trötthetskänsla, men det finns skäl att varna för ryktena om mystiska rymdsjukdomar som helt skulle förändra astronauterna.

Underkommande år, där många astronauter kommer att göra längre uppehåll i rymden, ja kanske t.o.m. på andra planeter, kommer vi säkert att få klarhet över dessa fenomen.

PORTS. FRÅN SID 2
REDAKTIONELLT

Upptäckten av atomkraften fick oerhörda konsekvenser inom alla områ-

den, och tyvärr blev de negativa/destruktiva dominerande. Hiroshima står som ett oförglömligt minna över en tragedi åstadkommen av mänsklighetens manipulerande med krafter den inte var mogen för. Kontakten med en civilisation, som besitter en så högt utvecklad teknologi som den vilken nu besöker oss måste göra, innebär följaktligen ett möte med krafter som kan avgöra en hel världss öde.

Frågorna går inte att skjuta undan:

- Vad skulle bli följden om vi lärde känna och lärde oss utnyttja de oerhörda krafttillgångar, som tefaten uppenbarligen nyttjar?

- Skulle de enbart användas till fredliga, konstruktiva ändamål, eller skulle de få inta atomvapnens nuvarande position i det kalla kriget?

- Skulle de kunna komma att utgöra dödsstöten för denna civilisation, om det kalla kriget blev hetare?

Svaren på dessa frågor visar tydligt hur intimt möjligheterna till en öppen kontakt med rymdbesökare hänger samman med relationerna oss människor emellan. Hur gärna besökarna än skulle vilja uppnå öppen kontakt med oss, så är det osannolikt att de därigenom vill riskera att vi utplånar oss själva...

Vi får inte fästa vårt intresse så starkt vid den ena aspekten av UFO-fenomenet - den rent tekniska, vetenskapliga (observations-aspekten) - att vi glömmer dess andra sidor; glömmer det oerhörda det hela egentligen är frågan om: mötet mellan två världar, av vilka den ena är fylld av splittning och stridigheter och förvisso inte utgör någon alltför attraktiv anblick.

DET FINNS ANLEDNING BETVIVLA ATT NÅGRA BESÖKARE FRÅN UNIVERSUM SKULLE VILJA LANDA TILL ACKOMPANJEMANG AV BOMBKREVADER OCH MASKINGEVÄRSELD!

DET FINNS ANLEDNING BETVIVLA ATT BESÖKARE FRÅN ANDRA VÄRLDAR SKULLE VARA INTRESSERADE

PORTS. SID 13

Männen i svart

Staffan Stigsjö

Följande redogörelse är hämtad från boken 'Tefatsfolket - vänner eller fiender.'

I ufologins utkant finns en mycket märklig företeelse - "männen i svart". Det är svårt att få en klar uppfattning om vad som är rykten och eventuella fakta i detta sammanhang. Men om man skalar bort den livligaste ryktesfloran kvarstår vissa relativt säkra uppgifter, värda intresse.

Somliga ufologer kan nog misstänkas vilja dramatisera sin sysselsättning och misstolkar helt normala omständigheter. De tror sig faktiskt stå under en viss kontroll. De skuggas, deras post kontrolleras. De får besök av oidentifierade personer som frågar ut dem om observationer och försöker förmå dem att lämna ifrån sig fotografier av UFO:r eller metalldelar funna där en UFO påstås ha kraschat osv. Ofta kommer männen tre och tre, de är helt klädda i svart och anländer i svarta bilar av äldre årsmodeller. De presenterar sig ibland som representanter för någon myndighet. Oftast är det två av männen som för ordet, en lyssnar och iakttar.

I vissa fall uppträder de hotfullt, de kräver att vederbörande omgående ska upphöra med all verksamhet som rör UFO-forskning, eller om det rör sig om speciellt "heta vittnen" att dessa ska förtiga vad de upplevt och lämna ifrån sig eventuella "bevis". Om de inte lyder går de inte säkra till liv och lem...

Ett fall är den amerikanske ufologen Albert Bender, ordförande i en UFO-förening. Han uppger att tre män i svart besökt honom och "berättat sanningen om tefaten". Han kunde inte i detalj rapportera vidare vad han fått veta, ty var gång han var frestad till detta fick han den mest fruktansvärda

huvudvärk. Vad som ändå läckt ut i hans omgivning är att han fick följa med ett tefat till Antarktis och att han fått veta att tefatsfolket på sin hemplanet lever i underjorden, och att de har tre kön.

Utöver behovet att dramatisera den egna verksamheten får man räkna med fall av vad som kanske måste betecknas som ren förföljelsemani hos personer som uppger sig ha blivit kontaktade av dessa mystiska män. Somliga personer som kontaktats är övertygade om att det är myndigheterna som försöker mörklägga hela UFO-saken på order från CIA etc. Andra menar att "männen i svart" helt enkelt är utsända från tefaten själva för att förvirra eller hindra insyn i vad som egentligen pågår i samband med tefatens övervakning och besök. De uppger ibland att om de lyckats notera numret på besökarnas svarta bil, så visar det sig vid kontroll att den varit falskskyld.

Det är självklart att det mesta som uppges om denna egendomliga sak kan avfärdas utan vidare. Två omständigheter finns dock som förbryllar när man granskar dessa vittnesmål. För det första slutar verkligen helt plötsligt en rad ufologer med all aktivitet som rör UFO, även om de ägnat problemet decennier av intresse. För det andra kommer vittnesmål om de svartklädda männen också från UFO-intresserade vetenskapsmän, vars uppgifter inte utan vidare kan avfärdas som "önsketänkande", medveten lögn eller hjärnspeken. Ett sådant fall är biologen Ivan Sanderson som sedan han aktivt börjat intressera sig för UFO-saken hittade flera svarta cadillacs omkring sin bondgård.

De uppger falskt namn. I sin bok "Un-invited visitors" berättar Sanderson om dessa "män i svart".

Den amerikanske trafikövervakaren Rex Heflin lyckades fotografera ett låg-sniffande tefat. När händelsen blev bekant och foton publicerats fick han besök av män som uppgav sig komma från NORAD, och som begärde att få hand om originalnegativen för studium. Heflin lämnade dem ifrån sig. När han hos NORAD så småningom bad att få dem åter ställde man sig där helt frågande. Ingen person hade sänts ut därifrån för att ta hand om några negativ. Liknande har skett då "myndigheter" uppsökt personer som tagit vara på "skärvor" från tefat - metallbiten överlämnas men senare förnekas från myndigheternas sida att man över huvud taget känner till personen i fråga, än mindre besökt honom.

De mystiska männen ägnar också ufologkongresser ett nyfiskt studium, enligt många vittnesmål. Vid en sådan kongress i Charleston, West Virginia, 1969, lyckades man fotografera de främmande besökarna innan de, besvärade av uppmärksamheten snabbt avlägsnade sig. Vid detta tillfälle liksom i övriga fall gav de närmast intryck av medelålders strikta ämbetsmän med tillknäppta och bistra anletsdrag - påfallande bleka, liksom tyngda av betydelsefulla och svårlösta problem. Den svarta kostymen är välpressad, gestalterna smärta, rösten torr och ordvalet byråkratiskt omständligt...

I många fall blir vittnena eller ufologerna endast uppringda och uppmanas kort och militäristiskt att ta sitt förnuft tillfånga och glömma bort vad de sett eller upphöra med sin verksamhet. Den tyske ufologen Karl Veit, redaktör för en UFO-tidning och förläggare av tefatsböcker, uppger att då han slutfört en omfattande UFO-undersökning och skulle skicka den vidare med post, blev han uppringd av någon som uppmanade honom att istället förstöra rapporten. Veit postade den ändå, varefter telefonrösten hotfullt anklagade ho-

nom för att han trotsat uppmaningen.

Den svenske ufologen Sten Magnusson fick tre telefonsamtal under 1967 då han beordrades att sluta med sina undersökningar. Det förbryllande var att den som ringde redan kände till detaljer om undersökningar som ännu inte offentliggjorts, och som "rösten" rimligen inte borde kunnat känna till.

En amerikansk TV-serie med UFO-motiv, "Invasionstrupperna", lades plötsligt ner 1967, officiellt på grund av de dåliga tittarsiffrorna. Enligt tidskriften "Saucer News" fick skådespelaren Roy Thinnes, som spelade huvudrollen, ett nervöst sammanbrott sedan han hotats till livet av okända personer - detta var anledningen till att serien stoppades. Thinnes berättar:

- Jag vill inte närmare gå in på orsaken till mitt nervösa sammanbrott, allt jag kan och vill säga är att det fanns för mycket sanning i min TV-serie - mer sanning än ni någonsin kan tänka er!

Vanligt är också att ufologer får egendomliga brev, ofta med hotelser. Det är naturligtvis inget anmärkningsvärt - utom när vittnen som ännu inte velat offentliggöra sin observation får dylika hotelser!

Ufologen Gray Barker uppger i sin bok om "männen i svart", "They knew too much about flying saucers", att de även söker skrämman upp vittnen med oförklarliga ljud i deras hem.

Ufologen Kurt Glemser berättar om ett fall där vittnet, som vill vara anonymt, haft kontakt med humanoider. På morgonen fick han ett hotfullt brev och senare på dagen stod plötsligt tre svartklädda män i hans rum - han kunde inte förklara hur de kommit in i huset. Två av dem förhöll sig helt tysta, den tredje uppmanade honom strängt att genast bryta alla kontakter med ufologer och förstöra anteckningarna. De försvann sedan i bil - denna gång dock en röd Volkswagen.

I september 1967 bildade ufologen Brian Leathley-Andrew en livaktig tefatsförening i England. Han upptäckte

att han var skuggad, att hans telefon varkontrollerad. Han hotades per brev och telefon. 1968 lät han upplösa föreningen, förstörde sitt arkiv och slutade att ta befattning med UFO-problem. Hotelserna upphörde.

Vid ett par fall i Michigan och Wanaque uppvaktades vittnen av hotfulla "män i svart". Gabriel Green berättar om ett fall i USA då två pojkar förföljdes av en UFO. De gömde sig och UFO:n försvann. De fick besök av en man som uppgav sig representera en hemlig regeringsinstitution som sysslade med UFO.

När den stora årliga UFO-kongressen 1968 var förlagd till Cleveland, Ohio, inträffade en rad inbrott i deltagarnas hotellrum, varvid viktigt arkivmaterial stals. På kongressen året efter fotograferades, som nämnts, två "män i svart" under pågående förhandlingar i Charleston.

Ufologen Tony Komery utsattes för hotet att han skulle dödas om han inte upphörde med sina undersökningar. Hans telefon avlyssnades och var ibland obrukbar. En gång då han kom körande i sin bil utsattes han för ett kollisionsattentat, en stor svart bil av äldre årsmodell försökte ramma honom. Ofta passerade en helikopter över hans hem och myndigheterna kunde inte identifiera den.

Den kände amerikanske journalisten Brad Steiger berättar om en vän till honom som skrottade åt "männen i svart". Vennen hade av en bonde fått en metalldel från något som uppgavs vara rester efter en kraschad UFO. När han strax därefter kom till sitt hotellrum satt där två "män i svart" och väntade på honom... De tillhöll honom strängt att lämna metallbiten ifrån sig - det var bäst för honom själv, hans familj och hans land. Han förnekade att han hade metallbiten med sig.

Steiger uppger att USAF-majoren Jenkins sagt, att man inom USAF är förbryllad över de många samstämmiga uppgifterna om dessa svarta, nyfikna

och ibland hotfulla män...

Det tycks finnas likartade uppgifter från de flesta länder. Den spanske ufologen Antonio Ribera, som undersökte de två märkliga landningarna i Spanien 1966 och 1967 uppger att de hetaste vittnena fått besök av någon som presenterade sig som spansk officer men uppträdde mystiskt. Ribera hade tagit tillvara en mängd nickelrör som hittats på landningsplatsen.

Sovjetambassaden i Stockholm uppger ha visat intresse för Gideon Johanssons märkliga närobservation i Mariannelund - men mycket talar för att i varje fall inte ambassadmän gör sådana undersökningar.

"Flying Saucer Review" anses av Hynek som den bästa UFO-tidskriften i världen. Gordon Creighton, en av dess redaktionsmedlemmar, skriver i brev till mig att den logiska slutsatsen av alla dessa egendomliga fall är att det är tefatsfolket självt som av någon anledning vill hindra all ordentlig undersökning kring observationer, landningar och funna metalldelar.

Den finske författaren av UFO-böcker, Tapani Kuningas, uppger att han fick "en varning" då han undersökte Heinonen-fallet, den ytterst märkliga kontakten med en humanoid vid ett landat tefat i norra Finland.

John Keel säger sig ha samtalat i telefon med en representant för "männen i svart", då ett vittne hade besök av dem. Några uppgifter av intresse fick han dock inte. Enligt Keel har också Otto Binder haft besvär av männen i svart.

Den svenske författaren till tre UFO-böcker, K. Gösta Rehn, pionjären på området inorden och vars böcker överetts till en lång rad språk, har dock inte upplevt något som kan tillskrivas "männen i svart".

Gösta Rehn säger i tidskriften Ufologen mars-april 1974:

- För några år sedan hade jag besök av en svensk vetenskapsman som jag senare förstätt var en s.k. kontaktman.

Jag var själv vittne till hur han ringde upp Tage Eriksson klockan 23 en kväll och sa: "Du Tage, jag ska bara underätta dig om att vi blir anfallna från planeten Sirius inom tjugofyra timmar". Det var naturligtvis ingen god reklam för UFO-frågan! Vad jag förstod av min senaste kontakt med den här mannen tror han att det är några "smådjävlar" som jagar honom. Jag skulle verkligen vilja träffa honom igen och undersöka saken ur "contacteesynpunkt". Jag tror det är hallucinationer under upprört tillstånd, man kan inte säga att man leds av någon verklighetsupplevelse då. Att höra röster, som somliga "contactees", gränsar ju till sinnessjukdom.

John Keel säger till ufologerna:

- Vi måste ändra vår uppmärksamhet från att gälla farkosterna till varselerna. Faran är inte i luften. Den är på marken och den sprider sig nu som en sjukdom över vårt land och världen.

Jag har mottagit ett "mystiskt" brev, vid ett tillfälle fått ett "oidentifierat" besök mitt i natten och vid två tillfällen mordhotats per telefon i samband med slutarbetet med denna bok. Men det ska en bra livlig fantasi till för att sätta detta i samband med händelser av sådant slag som jag relaterat i detta kapitel...

Varför vill "tefatsfolket" hindra att jordens befolkning blir på det klara med vad tefaten är och vad de vill? Jo, svarar de som anser dem fiendliga - t.ex. Keel - de är i färd med att förbereda en invasion som de vill ska komma överraskande...

Därför nöjer de sig inte bara med hotelser eller försök att förvirra. De kidnappar ibland ufologer, utplånar deras kunskaper och minnet av kidnappingen och återbördar dem sedan till jorden.

Ibland återvänder de kidnappade dock aldrig... James Edwards, Orlando, Florida, som i sjutton år hade en underordnad ställning i USAF, sade sig

stå i kontakt med tefaten och förutsade att han skulle kidnappas. En dag var han försvunnen och återsågs aldrig av sina anhöriga. Dr Noel Opal, från Wellington nära Ontario i Kanada, var en vetenskapligt orienterad tefatsforskare - en dag kidnappades han av vad vittnen uppgav vara "männen i svart" och återsågs aldrig.

Nästa steg är mycket riktigt mord eller provocerade självmord...

Den 21 juni 1974 såg några hamnvakter i Tacoma en rad föremål i luften. Ett av dem stod stilla, de andra flög omkring. Det stillastående föremålet släppte ut metalldelar som "regnade" ner. En hund som träffades dog genast. Plötsligt satte sig alla föremålen i rörelse i samma riktning och försvann. Flera vittnen tog bilder, EM-effekter uppträdde. Två officerare som verkställde en undersökning av fallet och tog hand om metalldelar avled strax därefter helt oväntat. Piloten Kenneth Arnold fortsatte undersökningen och ansåg sig kunna bevisa att "männen i svart" var inblandade i fallet. Metallen befanns innehålla bl.a. titan, som för övrigt förekom även i fyndet i Saapunki, Finland.

När Keel besökte Sanderson berättade Sanderson att han var extremt nervös över oförklarliga störningar i sin post- och telefonkontakt med omvärlden. Den världsberömda UFO-forskaren Frank Edwards, vars UFO-bok "Flying Saucers - Serious Business" är den mest spridda i världen, avled hastigt - dessförinnan hade "någon" kontaktat Gray Barker dels genom brev och dels vid två telefonsamtal och meddelat att Edwards död var förestående. Han skulle dö under ufologernas kongress 1967 (den stora amerikanska årskongressen där som nämnts flera remarkabla händelser inträffade).

Wilbur Smith hade i sin ägo "bitar av UFO:r. Han dog oförklarligt. Lika oväntat avled Frank Scully, som ledde undersökningar av kraschade diskusar. Dr Raymond Bernard, som kom med

teorin att tefaten dyker upp ur jordens inre, försvann spårlöst.

Fallen av självmord är ytterst mystifierande. Professor James McDonald ifrågasatte myndigheternas förklaringar till UFO-fenomenet. Mitt i sin karriär påträffades han skjuten ute i öknen med en revolver i sin hand.

Den amerikanske UFO-forskaren dr Morris Jessup påträffades död i sin koloxidfyllda bil. De som kände honom vägrat tropa på självmord. Stjärnjournalisten Dorothy Kilgallen, som avslöjade att de engelska myndigheterna hade en kraschad UFO i förvar (en hög regeringstjänsteman skulle ha läckt ut detta till henne), begick plötsligt självmord genom en överdos sömnpulver. Två dagar därefter avled ufologen Earl Smith under mystiska omständigheter. Charles Fort dog en för tidig och överraskande död.

En ufolog vid namn Douglas Hancock som var starkt engagerad i UFO-undersökningar togs in på St. Albans Naval sjukhuset för observation på order av armén, sedan han diskuterat UFO med en arméläkare. När han lämnade sjukhuset sköt han sig i sitt hem (1963) i Redland, South Dakota.

I boken "The Strange Case of dr M. K. Jessup" föreslår Gray Barker att "männen i svart" får ufologer att begå självmord genom att suggerera dem per telefon.

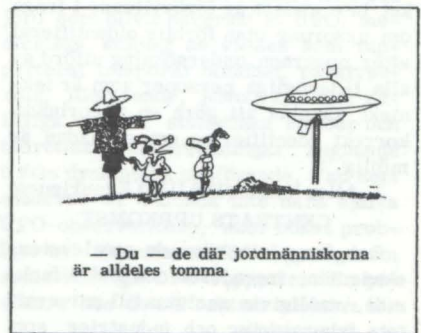
Mycket egendomligt är det faktum att dödsfallen och självmorden bland ufologer (över etthundra sådana fall av plötslig död - bl.a. hjärtattacker och självmord har enligt Binder registrerats) inträffar kring den 24:e i månaden, ibland just den 24:e. Frank Scully dog den 24 juni 1964, Frank Edwards sent på kvällen den 23 juni 1967, George Adamski den 21 april 1965, Arthur Bryant, "hett vittne" och kontaktperson, 24 juni 1967, Richard Church, också kontaktperson, 24 juni 1967, den UFO-intresserade vetenskapsmannen (pionjär i raketforskningen) Willy Ley 24 juni 1969 osv.

Om man har ett väl utvecklat sinne för "mystik" påminner man sig att det var den 24 juni 1947 som piloten Kenneth Arnold såg de nio tefaten som "inledde" den moderna tefatseran och ledde till ETI-hypotesen. Till detta kan läggas det faktum att om tefat observerats kring den 15:e i månaden så är det mycket vanligt att nya observationer görs på samma plats omkring den 24:e...

Total - men något motsägelsefull - blir mystiken då man konstaterar att professor Condon, tefatssakens kanske mest kände vedersakare, dog den 25 mars (nästan den 24:e...) 1974. Hans roll är kanske inte fullt så enkel som CK ger anledning att tro, kan den riktigt fantasifulle påpeka... I ett uttalande sade Condon om UFO:r att "möjligheten av att dessa föremål finns kan varken bevisas eller motbevisas".

Forskare man i Condons förflutna finner man att han under andra världskriget var vice befälhavare vid den hemliga "atombombsverkstaden" Los Alamos, New Mexico. Det anses att det var explosionen från de första atombomberna som lockade hit tefaten - de ville se vad som var på färde på vår planet. Vid Los Alamos har enligt Otto Binder många UFO:r setts. Varför har Condon själv inte gjort någon observation? Eller hade han gjort det...

Som synes finns det spelrum för spekulationer av de mest skilda slag i ufologins ännu oröjda utmarker.

Hynek's Center for UFO Studies

Det oförklarade innehållet i många UFO-rapporter från trovärdiga vittnen på många håll i världen utgör ett problem, en gåta, som är av definitiv betydelse. Ett fenomen som har upptagit så många människors funderingar i så många år, utgör förvisso ett ämne värt seriöst vetenskapligt studium.

Fastän det är ett obestriddigt faktum att det existerar många olösta UFO-rapporter, har UFO-fenomenet hittills inte getts någon seriös uppmärksamhet. Tvärtom har fenomenet blivit föremål för missuppfattningar, felaktig information och ett ovetenskapligt närmande.

UFO-CENTER bildades för dessa som önskar de en positiv vetenskaplig verksamhet göra slut på ett kvarts sekels oriktiga framställningar och förlöjliganden. Mycket tyder på att UFO-fenomenet representerar nya erfarenhetsmässiga observationer av stor potentiell betydelse för mänskligheten. Centrats arbete är inriktat mot ett klarläggande av UFO-fenomenets huvudsakliga natur.

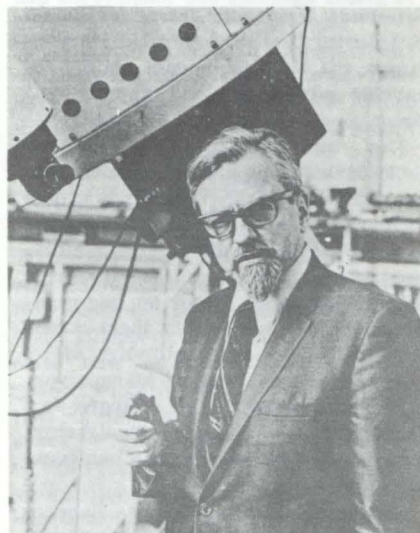
EN DEFINITION AV ETT UFO

Centrat definierar ett UFO som "den rapporterade förmimelsen av ett föremål eller ljus observerat på himlen eller på marken, vars framträdande, bana och allmänna dynamiska och lysande uppförande inte kan ges någon logisk, vedertagen förklaring och vilket inte endast är förbryllande i fråga om ursprung utan förblir oidentifierat efter noggrann undersökning utförd av alla tillgängliga personer som är tekniskt kapabla att göra en någorlunda korrekt identifiering om en sådan är möjlig."

J. Allen Hynek (The UFO Experience)

CENTRATS UPPKOMST

Det finns ett växande antal vetenskapsmän, ingenjörer och andra fackmän, vanligtvis anslutna till universitet, laboratorier och industrier som

har begrundat UFO-fenomenets möjliga betydelse. De har lagt märke till att den allmänna förvirringen och grova missuppfattningen rörande UFO-fenomenet totalt fördunklat dess sannolika betydelse för vetenskapen och samhället.

UFO-CENTRAT utgör en möjlighet för dessa vetenskapsmän och andra fackmäns intresse och förmågor att sammanföras och användas till detta utmanande problem. Ett betydelsefullt antal av dessa har blivit aktivt knutna till centrat och har ställt sina kunskaper och färdigheter till förfogande.

UFO-CENTRATS ÄNDAMÅL

Centrat har fyra grundläggande ändamål:

1) att utöva ett rigoröst studium, en rigorös analys, av UFO-fenomenet, genom att ta i anspråk de till centrat anslutnas talanger och tjänster och utnyttja de resurser (dataanläggningar, fysikaliska och biologiska laboratorier etc) som finns vid universitet och inom industrin, varhelst det är möjligt. Det slutliga målet är att lösa UFO-gåtan.

Skulle detta emellertid på nuvarande vetenskapliga stadium visa sig omöjligt är likväl centrats uppgift att åtminstone sortera upp och dokumentera dessa fenomen - som har gestaltat sig den nuvarande epoken - så noggrant som möjligt för framtiden.

2) att fungera som en UFO-central, en undersökningsbyrå, till vilken folk kan rapportera UFO-upplevelser utan rädsla för förlöjligande eller oönskad publicitet, och med vetskap om att deras rapporter kommer att ges en seriös uppmärksamhet.

3) att ge ut bulletiner och tekniska rapporter, samt vara en pålitlig källa för information om UFO-fenomenet till skolor och universitet, vetenskapliga sammanslutningar och till allmänheten över huvud taget.

4) att genom internationella symposier och konferenser assistera och vägleda motsvarande studier upprättade i detta land och andra länder. Det är t.ex. inte allmänt känt att aktivt arbete på detta område utträttas i ett flertal länder.

Det genomgående mönstret för UFO-problemet är tydligt. Det finns aspekter av detta problem som intresserar psykologer, sociologer, läkare m.m. Det har sällan funnits något fenomen som haft en sådan omfattande karaktär.

MEDEL FÖR ATT UPPNÅ DESSA MÅL

För att fullgöra dessa ändamål har centrat åtagit sig följande funktioner och har för närvarande, eller utvecklar, följande resurser:

A. Central databank.

Centrat har tillgång till moderna elektroniska datamaskiner, så att en central databank för UFO-material kan upprätthållas och ständigt vara aktuell. Faktateorier och moderna metoder att plocka fram information, genomgående mönster etc används för att upprätta mönster och växelförhållanden mellan olika UFO-parametrar (tid, plats, demografiska faktorer, vittnenas pålitlighet, typer av observationer etc).

B. Omedelbara undersökningsmöjligheter.

Det är väsentligt att löpande UFO-observationer rapporteras noggrant, utförligt och så snabbt som möjligt. Ett avgiftsfritt, nationsomspännande telefonnummer har gjorts tillgängligt dygnet runt för poliskontor och andra ansvarsfulla organisationer i hela landet. Detta UFO-centralens resurs är en viktig del av centrats verksamhet. Den gör det möjligt för centrat att snabbt bli underrättat om UFO-händelser, så att preliminära utvärderingar kan göras och lokala undersökare sändas till platsen.

Det har visat sig att en UFO-observation utgör en mycket verklig händelse och ofta en mycket skrämmande upplevelse för de inblandade personerna. UFO-centralen utgör, tack vare dess nära samarbete med polis, civilförsvaret och olika flygbyråer, en kanal där vittnena kan få igenom sin naturliga önskan att diskutera sina upplevelser med någon inom myndigheterna utan att bli förlöjligade.

C. Laboratorie- och teoretisk forskning.

Centrat kommer i första hand att försöka nå fram till de specifika problem som dyker upp från rapporterade UFO-fall. Sålunda utgör t.ex. det stora antal fall där UFO har rapporterats påverka sin omgivning, något påtagligt för vetenskapen att gripa i.

Forskningsarbetet består delvis av laboratorieanalyser av växter, träd och jord som blivit påverkat av UFO; medicinska studier av vittnen som rapporterat temporär blindhet, paralysering, illamående, huvudvärk etc; pålitliga vittnen, statistiska studier och teoretiska undersökningar angående UFOs dynamiska uppförande. Vad som studeras är sålunda inte bara själva UFO-observationen, utan också problem och experiment föreslagna genom samstämmiga UFO-rapporter. En besökare hos de till centrat anslutna la-

PORTS. SID 14

12

Men varför sker en sådan fantastisk befolkningsökning i u-länderna gentemot i-länderna?

Detta beror på att de flesta u-länder befinner sig på det stadium som vi befann oss på innan industrialismen slog igenom - ett bondesamhälle grundat på helt andra principer än det vi idag lever i.

Detta samhällssystem var beroende av familjer med stora barnkullar, men med industrialismen kom en mängd nya jobb och storstäder som omöjliggjorde - och inte hade behov av - barnrika familjer.

Men u-länderna saknar idag resurser både ekonomiskt och kunskapsmässigt att överbrygga steget till det nya tekniska och industriella samhället, och därför är det vår plikt att bistå dem så att de kan träda in i det moderna samhället, vilket kommer att ge till följd en minskad befolkningsökning.

HUR VÄRLDEN KAN RÄDDAS FRÅN SVÄLT

Följande mål måste nås inom en rimlig tidsperiod:

1. Minskad djuruppfödning hos i-länderna.
2. Rättvisare fördelning av världens spannmålsskördar.
3. Ekonomiskt och kunskapsmässigt bistånd, vilket kommer att leda till högre utvecklade samhällen med mindre befolkningsstillväxt.
4. En uppodling av större arealer jorden över.
5. Utvinning av föda ur havet.
6. Information om effektiv preventivteknik.

Dessa sex mål måste genomföras inom 30-40 år, för omkring år 2010 överskrider jordens befolkning den kritiska gränsen - 10 miljarder människor.

När ovanstående sex mål har nåtts måste alla krafter inriktas på att få jordens befolkning att sluta växa helt och detta innan den kritiska gränsen nås.

"Nolltillväxt är det oundvikliga målet för all befolkningspolitik", sades det vid FN-konferensen i Bukarest år 1974.

Kan inte svälten stoppas går världen mot den största katastrofen i mänsklighetens historia...

B. TINGSTEDT

FORTS. FRÅN SID 4
REDAKTIONELLT

AV EN ÖPPEN KONTAKT MED EN VÄRLD SÅ GENOMSYRAD AV EGOISTISKT, SJÄLVCENTRERAT TÄNKANDE SOM VÅR!

DET FINNS ANLEDNING BETVIVLA ATT EN MÄNSKLIGHET, VARS MEST PÅTAGLIGA INSATSER BESTÅR I ATT NÄSTAN HELT HA LYCKATS FÖRSTÖRA EN PLANET MED MILJÖFÖRSTÖRING, KRIG, ÖVERBEFOLKNING, BROTTSLIGHET OCH GIFTMISSBRUK OCH Fylla den med svält och lidande, är mogen för en öppen kontakt med besökare från andra planeter!

DET FINNS ANLEDNING TRO, ATT VI GÖR BÄST I ATT TA EN TITT PÅ EN DEL AV DE SAKER SOM ÅSTADKOMMER SÅ MYCKET SPLITTRING OCH LIDANDE HÄR I VÅR VÄRLD...

Red

FORTS. FRÅN SID 11
HYNEKS CENTER FOR UFO STUDIES

laboratorierna kan därför få svårt att förstå att de problem som studeras och de experiment som utförs har något samband med UFOs.

I korthet skulle man kunna säga att forskningen t.ex. ägnas åt:

1. Laboratorieanalyser av rester förknippade med sammanstötningar med UFOs.
2. Medicinska undersökningar av påverkade personer och djur.
3. Teoretiska studier av dynamiken och utstrålningens egenskaper hos UFOs.

4. Vittnenas pålitlighet.
5. Fotografiska och spektroskopiska analyser.

ALLMÄNT DELTAGANDE I CENTRATS ARBETE

Personer eller organisationer som är intresserade av ytterligare seriöst vetenskapligt arbete på UFO-problemet kan deltaga bäst genom att frivilligt ställa sina tekniska resurser till förfogande, eller genom att ge bidrag till Center for UFO Studies, P.O. Box 11, Northfield, Illinois 60093, USA.

KÄLLA: Skylook nr.76, 1974.

— Hallå — August, jag har kolliderat, men du tror mig nog inte, när jag berättar, hur det gick till.

Rapportöversikt

NYHEDEN 14/11 1974 KL 15.00

- Var det ett flygande tefat vi såg, eller...?

Det frågar sig flera bybor i Nyheden, Kägedalen, sedan de på torsdagen sett ett mycket konstigt och hittills oförklarligt himlafenomen.

- Det var vid 15-tiden som det uppenbarade sig på himlen, berättar Essy Johansson, som tillsammans med maken Folke såg det hela. Jag kunde klart urskilja bokstäverna A och V på himlen. Sedan bildades det en triangel som stod alldeles stilla. Från triangeln utgick något som liknade en eldkvast. Efter en stund försvann triangeln.

(Norra Västerbotten 16/11 1974)

MALUNG, KVARNSEVDEN 13/12 1974 KL 21.00

Ett upplyst föremål syntes på fredagskvällen i luftrummet ovanför Malungs stadsberg Byråsen, enligt en anonym telefonrapportör till DD:s Malungsredaktörs bostad.

Det var vid 21-tiden som mannen påstod sig ha sett ett upplyst föremål passera över Byråsen med en otrolig hastighet.

Mannen uppgav också att föremålet var upplyst på ungefär var femte meter. I första telefonsamtalet uppgav mannen ifråga att föremålet föreföll att vara avlångt. Något senare ringde mannen igen. Han hade då tittat på föremålet genom kikare och hade då konstaterat att det var runt som en tallrik, alltså bra nära den i sådana här sammanhang traditionella tefatsformen.

(Dala-Demokraten 16/12 1975)

Den i måndagens DD omtalade anonyme rymdfenomenrapportören i Malung var inte ensam om att iakttå någonting utöver det vanliga på himlen vid 21-tiden på fredagskvällen. Genom måndagens artikel kom DD:s Malungsredaktion i kontakt med Stefan Holst, Borlänge. Denna befann sig vid 21-tiden på fredagskvällen i Kvarnsveden och kunde då iakttå någonting som han först trodde var ett vanligt stjärnfall. Men eftersom de lysande föremålen gick mera horisontellt än ett stjärnfall brukar göra, blev han senare lite tveksam - för att bli ännu mera tveksam när han läst artikeln i DD om iakttagelsen i Malung.

- Vad det än var så gav det i alla fall ifrån sig ett mycket starkt sken och gick mycket snabbt, säger Stefan Holst.
(Dala-Demokraten 17/12 1975)

STRÅKAN, ALVIK, KITKIÖJÄRVI, KORPIKÅ 29/12 1975 KL 7.00

Bodensarna Ulf Öhman och Egon Lindberg, järnvägstjänstemän, var ute med ett lok och plogade banan. Vid sjutiden på söndagsmorgonen befann de sig mellan Stråkan och Råktjärn. Plötsligt lystes hela himlen upp.

- Det var ett väldigt ljussken som tycktes befinna sig ett par hundra meter upp i luften på en kilometers avstånd, berättar Egon Lindberg. Kring det lysande klotet var det liksom en dimma. Skenet stod stilla ungefär en minut och stack sedan iväg snett uppåt och efter ytterligare en minut var det helt borta. Kvar var emellertid ett annat ljus vid horisonten till höger om det andra ljuset. Det liknade en slingrande orm, alldeles röd. De två ljusen hörde liksom inte ihop, men det är troligt att "ormen" var en kvarlämnad ljuseffekt från klotet, som kanske kom från det hållet.

- Ibland tror man på spöken, säger Lindberg.

Kl 6.50 på söndagsmorgonen uppmärksammades himlafenomenet av Gunvor och Berndt Lundström, Alvik. Det lysande föremålet sågs i öster och var som en bred, triangelformad ljussvans, som gick snett uppåt på himlen.

- Det såg ut som om en bromsraket tändes, berättar Berndt Lundström. Ljusskenet stannade och framför bildades en vid, rund ring. Föremålet stod stilla i gott och väl en minut och försvann sedan rakt upp i en röd slinga. Jag tyckte det var på hög höjd och långt borta.

Vid sjutiden på söndagsmorgonen såg Thure Vaara i Kitkiöjärvi fenomenet. Han såg en stor rund ring med ljust sken som rörde sig i sydlig riktning. Vaara observerade föremålet några minuter varefter det upplöstes i rök.

- Jag var på väg till ladugården med en säck gröpe när jag över ladugårdstaket fick se fenomenet. Det såg ut precis som de rymdraketuppskjutningar vi sett så många gånger i TV.

Hemmansägare Sixten Sandberg, Korpikå, blir smått poetisk när han berättar om vad han såg i gryningen i går morse.

- Oj, oj, vad vackert det var, säger han.

Över ladugårdstaket steg "eldkvasten" mot skyn inramad av stjärnor i en fullständigt kristallklar rymd.

(Norrländska Socialdemokraten 30/12 1974)

YTTERHOGDAL 30/12 1975

Gäster från Mars? Överslag i kraftledning? Eller vad? Större delen av Ytterhogdal var i går kväll i upplösningstillstånd på grund av ett himlafenomen.

En av dem ÖP fick kontakt med var Bengt Gustavsson i Ytterhogdal.

- Det är hemskt, har aldrig sett något liknande i hela mitt liv, säger Bengt Gustavsson. Det står kvar här än.

- Jag låg ute på logen på pass efter en räv när det här dök upp över skogen. Först trodde jag att det var en raket som sköts upp, men detta stannade över skogen.

- Hela tiden slår det ut strålar som lyser upp skogen så det ser ut som skogsbrand. Strålarna skiftar mellan violett, grönt, blått och rött, berättar Gustavsson.

- Föremålet försvinner och kommer tillbaka, Men hela tiden kan vi se det högt på himlen mot Sveghållet.

(Östersunds-Posten 31/12 1974)

HÄRRYDA 30/12 1974

Från Härryda observerades på måndagseftermiddagen ett mörkt flygande föremål

på ganska hög höjd över Härskogen. På försvarsstaben har man ingen förklaring till iakttagelsen.

(Göteborgs-Posten 31/12 1974)

TÄNNDALEN, FUNÄSDALEN 31/12 1974 KL 17.30

- Denna upplevelse har gjort mig övertygad. Det måste ha varit en främmande farkost med människor från ett annat solsystem.

Uttalandet ovan kom från Maud Bernawa. Hon och väninnan Lisa Eggeklint bodde tillsammans med sina barn i en stuga i Tännålen under helgen. Första iakttagelsen gjorde de vid 17.30-tiden på nyårsafton.

- Vi iakttog föremålet i en kvart. Hela tiden förde jag anteckningar om vad jag såg. Jag använde också kikare, säger fru Bernawa.

- Det hade formen av en igelkott, var taggigt. I mitten var det ett mörkt parti som formade sig. Ibland delade det sig, var ovalt eller runt. Hela tiden vibrerade det.

- Skenet var väldigt starkt. I mitten var det grönt och rött utåt kanterna. Men samtidigt skiftade färgerna i olika nyanser. Åt ena hållet var det någon form av stråle.

- På en kvart flyttade sig föremålet ungefär ett par kilometer vid Rödfjället.

- Men upplevelsen fick ett chockartat slut för oss, fortsätter fru Bernawa. Det var när jag började blinka mot föremålet med en mycket stark ficklampa. Samtidigt var jag mycket starkt koncentrerad på detta fenomen. Plötsligt började det röra sig snabbt emot oss.

- Vi blev rädda. Sprang in i stugan och hämtade våra barn och begav oss till Tännådens sporthotell, slutar fru Bernawa.

Där hade samtidigt färdledaren Åke Pettersson gjort samma iakttagelse. Han såg något raketliknande som steg upp mot himlen vid Rödfjället.

Även inne i Funäsdalen såg man fenomenet. Fru Astrid Wessel upptäckte något på himlen som hon först trodde var månen.

- Men så såg jag att det rörde sig och hade en stråle som sköt ut bakom, säger hon. Det gav även ett vinande ljud ifrån sig.

Detta med ljudet har ingen av de andra vittnena hört.

(Östersunds-Posten 2/1 1975)

FUNÄSDALEN 31/12 1974 KL 22.00

I Härjedalen har under de senaste dagarna uppträtt några himlafenomen som fått folk att tro att det kan vara varelser från andra planeter som hälsat på. Vid 22-tiden på nyårsaftonen sågs ett himlafenomen av inte mindre än nio personer i en villa i Funäsdalen. Bussförare Edvin Larsson berättar:

- Vi satt och drack kaffe och plötsligt fick en av oss, det var Elin Ström, se ett rött klot passera på himlen. Vi kunde följa föremålet i ett par minuters tid och det kom österifrån och for västerut. Det hade mycket hög hastighet och fanns på 600 meters höjd ungefär.

Edvin Larsson säger att föremålet var runt och gjort som en bränsletank. Efter klotet sprutade en kvast av gult och rött sken.

- Och inte nog med detta. Föremålet gav ett ljud ifrån sig också. Det liksom susade till.

(Länstidningen Östersund 3/1 1975)

ÅKERSBERGA VECKA 3 (DATUM OKÄNT) KL 15.30

Var det ett flygande tefat som Hasse, 13 år, och hans kompis såg snudda trädtopparna i Hackstaskogen i Åkersberga en eftermiddag för två veckor sedan?

Klockan närmade sig halv fyra, himlen var grå och det började skymma när Hans

Brüggene från Hackstavägen i Åkersberga gick tillsammans med sin kompis i el-ljusspåret åt nordväst från Hackstastugan. Spåret följer ängskanten med Röllingby-backar på andra sidan.

Just där träden bildar allé hände det.

Ett föremål i skyn från nordväst uppenbarade sig, det närmade sig hastigt stället där pojkarna stannat upp.

- Det störtar, skrek Hasses kompis och kastade sig i samma ögonblick på marken. Han trodde det var ett flygplan som från början sett ut som en röd prick.

Men Hasse stod kvar, såg det framrusande föremålet - ett flygande tefat, eller med andra ord "oidentifierat flygande föremål".

Hasse är säker på sin sak. Han svävar inte på målet när han berättar om mötet som varade i hela fyrtiofem sekunder.

- Föremålet var till färgen stålgrått, det kom så nära att det rörde vid trädtopparna innan det ändrade riktning och försvann bort över berget.

- Jag kände luftdraget och kunde tack vare allén bedöma storleken till fem meters diameter, säger Hasse.

Hemma tog ingen Hasse på allvar, men efter att pappa Georg - själv robotexpert på försvaret - sett platsen fick han ändra åsikt.

- Jag ser observationen ur en tekniskt kritisk synvinkel. På plats och efter Hasses skissande av händelseförloppet blev fallet intressant och föreföll vara av god kvalitet, säger Georg Brüggene.

(Norrt 28/1 1975)

VARUTRÄSK 15/1 1975 KL 15.00

Ett himlafenomen iakttogs mellan kl 15 och 16 på onsdagen på nya Bolidenvägen vid Varuträsk. Det var Helge Lidström, Skellefteå, som var på väg att besöka sin bror i Varuträsk när han strax innan han kom till byn såg ett starkt ljussken växa i styrka och komma mot honom längs vägen. Ljuset var så starkt att det upptäcktes på drygt en kilometers håll.

- Ljuset var så starkt bländande att man inte heller kunde se vilket föremål det rörde sig om, säger Helge Lidström. Vi körde av vägen när ljuset passerade. Det höll sig ungefär fem till tio meter över vägbanan men följde vägen. Sedan ljuset passerat försökte vi köra ikapp det men lyckades inte. Ljuset bara drog ifrån, steg så småningom och försvann.

- Har ingen aning om vad det kan vara. Har aldrig varit med om något liknande förut, avslutar Lidström sin berättelse.

(Norra Västerbotten 16/1 1975)

BOLIDEN 16/1 1975 KL 21.45

Häromdagen berättade NV om ett himlafenomen i trakten av Varuträsk. Nu rapporteras ett nytt - från Boliden.

Det var Roland Sehlstedt, Boliden, som på torsdagskvällen iakttog ett starkt lysande föremål över horisonten öster om samhället.

- Det såg nästan ut som en lampa eller en jättestor stjärna, säger Sehlstedt. Föremålet rörde sig i nordostlig riktning. Plötsligt kom ett likadant föremål uppdykande från andra hållet. Men föremålen möttes aldrig, för lika snabbt försvann det ena. Precis som om någon slagit av strömmen.

- Jag skulle tro att allt utspelades inom loppet av ca 30 sekunder. Det var mycket svårt att bedöma avståndet och därmed också den verkliga storleken.

Sehlstedts iakttagelse gjordes ca 21.45 från yrkesskolans plats i Boliden.

(Norra Västerbotten 18/1 1975)

NYBY 20/1 1975 KL 00.20

Två flickor spärrade upp ögonen alldeles extra natten till måndagen. Monika Hansson, Laholm, och Birgitta Magnusson, Skogaby, var på väg i bil från Vallberga mot Laholm. Strax före Nyby järnvägsövergång upptäckte flickorna ett märkligt föremål i luften rakt västerut mot Mellbystrand eller Skummeslöv.

Monika:

- Det var ungefär lika stort som en helikopter, alldeles rött, precis som glödgad metall. Under en kort tid kunde vi följa föremålet som sedan vände i luften, gick rakt ner och försvann utom synhåll.

Birgitta:

- Jag tyckte också det liknade metall, och jag trodde det var ett flygplan.

Flickorna körde sedan ut på stora vägen för att se om man ytterligare kunde upptäcka det konstiga föremålet som lyste upp himlen.

- Vi trodde ett tag att det var ett flygplan som störtade. Klockan var tjugo minuter efter midnatt då de båda flickorna upptäckte det rödglödgade mot den mörka himlen.

(Laholms Tidning 21/1 1975)

VÄNNÄS 20/1 1975 KL 00.00

Var det ett flygande tefat som visade sig efter Vännäsvägen natten till måndag? Det frågar sig oroligt en 25-årig man från Vännäs som såg ett lysande föremål på vägen mellan Umeå och Vännäs mellan kl 24 och 1 natten till igår. Han berättar:

- Jag hade kört ner min fästmö till Umeå vid halvtolv-tiden och var på väg hem till Vännäs när ett spolförmål trekantigt föremål med ett stort antal ljuspunkter runtom dök upp vid Grubbe-sågen. Föremålet, som jag uppskattar befann sig på två till tre kilometers avstånd från mig, försvann västerut.

- Efter en halv minut var det borta och jag trodde att det var ett vanligt flygplan. Men när jag kom fram till järnvägsviadukten i Brännland dök föremålet upp igen. Söderifrån kom det emot mig. Jag blev rädd, saktade ner farten, men när jag kom fram under viadukten var det borta. Den här gången var det eldrött och äggformat med en svart linje tvärs över föremålet. Höjden beräknar jag till 150 till 200 meter.

- När jag så ordentligt skärpad kom fram till Gubböle såg jag "farkosten" åter igen. Men nu såg jag den inte så tydligt och den befann sig ända borta vid Vännäs. Efter en kort stund försvann den helt.

(Västerbottens-Kuriren 21/1 1975)

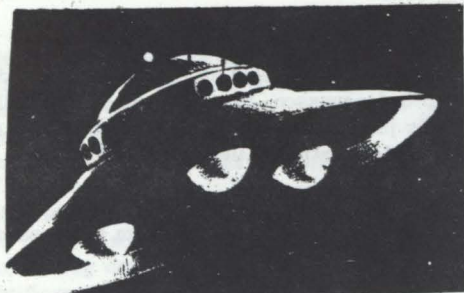
HALLSTAHAMMAR 27/1 1975

En märklig formation av oidentifierade flygande föremål iakttogs den 27 januari över Berg i Hallstahammar. Det var sex lysande klot som i Y-formation på ordinär trafikflyghöjd i mycket hög fart försvann i nordlig riktning.

Det var 37-årige förmannen vid Kolbäcks Metall, Valter Partanen, Lindvägen 6 i Hallstahammar, som gjorde iakttagelsen under några sekunder då han på kvällen den 27 såg ut över Bergs samhälle.

De sex föremålen i formationen såg ut som lysande glödlampor och var för ögat i storlek som tennisbollar. Han bedömer avståndet från sin observationsplats i Hallstahammar till cirka tre kilometer.

(Vestmanlands Läns Tidning, 10/2 1975)

UFO INFORMATION

HÄNG MED!

LÄS
SVERIGES STÖRSTA
FACKTIDSKRIFT
I UFO-FRÅGOR!

Beställ provexemplar
mot 4:50 i frimärken.

Riksorganisationen
UFO SVERIGE
Box 311 - 591 03 Motala

FORTS. FRÅN SID 23
UFO-gruppen Cosmos i Markaryd

organiserad grupp på orten som kan fungera som en förmedlande länk mellan allmänheten och sakkunskapen.

UFO-gruppen räknar med att kunna samarbeta med Telco-klubben i Markaryd. Detta är en klubb där medlemmarna brukar åka ut i geografien och via radio upprätthålla kontakt. Medlemmarna brukar även vid behov ställa upp och hjälpa polis och brandkår vid rädd-

ningstjänst o.d. Ett samarbete med Telco-klubben måste för vår del vara värdefullt när det gäller att informera om händelser av UFO-karaktär.

Då UFO-gruppen Cosmos i Markaryd bildades beslutades att verksamheten bl.a. ska bestå av studier av tidningar och tidskrifter i ämnet UFO, samt undersökningar av händelser för att söka påvisa dess existens. Vidare ska vi göra utflykter och syssla med astronomiska observationer.

Charles Engqvist

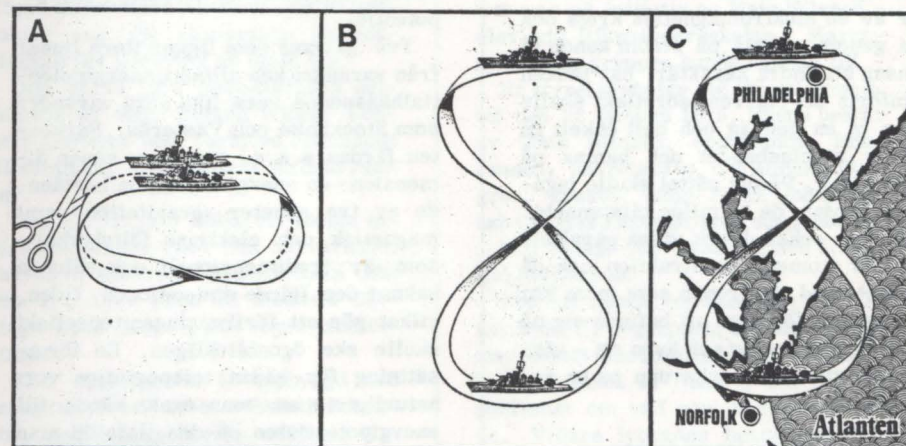

Tefatens drivmetoder, del3 av B. Tingstedt

Att teleportera något, vad betyder det? För den som är van att läsa science fiction är ordet säkert inte nytt. Teleportera betyder att förflytta föremål eller personer från en plats till en annan på nolltid. Det ena ögonblicket är man t.ex. i Stockholm och i nästa befinner man sig i Paris.

Men finns det då några bevis för att sådana här saker är möjliga? Ja, det finns en hel del dokumenterade fall där

hänt - och som troligen inte heller har hänt - skildras i Robert Charroux' bok "På jakt efter det oförklarliga". Där berättas om hur en jagare år 1943 helt oförklarligt under en kort stund försvann från sin plats vid en kaj i Philadelphia och sedan lika plötsligt fanns där igen. Enligt berättelsen ska den under detta korta ögonblick ha dykt upp på redan till sin moderbas i Norfolk, Virginia, 32 mil längre bort...

personer som varit utsatta för direkt livsfara och sålunda befunnit sig i en allvarlig krissituation, på något oförklarligt sätt har försvunnit från platsen och dykt upp en bit därifrån. Det kan ha rört sig om t.ex. en fotgängare som varit på väg över gatan och blivit varse hur en bil närmat sig och förstått att det inte funnits någon möjlighet att undvika att bli påkörd.

Men just som bilen med skrikande bromsar ska träffa fotgängaren försvinner denna för att istället dyka upp en bit bort...

Ett av de märkligaste fall av teleportation som någonsin påståtts ha

Även om denna historia naturligtvis knappast är sann, så har det lagts fram många teorier till hur förflyttningar av detta slag trots allt skulle kunna vara möjliga. En lösning är en elektromagnetisk möbiusremsa.

En möbiusremsa är en lång pappersremsa som vridits ett halvt varv varefter dess båda ändar limmats ihop så att den bildat en cirkel.

Låt oss föreställa oss att vi har en möbiusremsa och att vi på denna placerar två jagare bredvid varandra. Om man klipper med en sax i denna möbiusremsa, så skiljs de båda jagarna åt och hamnar som synes långt ifrån

varandra. Vi klipper i A och ser resultatet i B.

Om vi nu lägger in resultatet på en karta, så ser vi hur fenomenet skulle ha kunnat te sig i praktiken. Men då måste vi istället för en möbiusremsa av papper tänka oss en elektromagnetisk möbiusremsa, och istället för saxen ett instrument som kan dela upp den elektromagnetiska möbiusremsan.

En annan lösning som möbiusremsan ger har att göra med förhållandet att denna remsa endast har en enda yta. För att jagaren ska kunna komma från övre delen av denna yta till nedre delen av samma yta, måste den färdas längs remsan hela den sträcka som ytan utgör. Men om möbiusbandet består av en elektromagnetisk krets och man genom att slå på ström kunde få remsan att ändra karaktär, har tanken framförts att jagaren teoretiskt skulle kunna ta en genväg och helt enkelt gå igenom möbiusbandet och hamna på andra sidan. På det sättet skulle jagaren ha färdats de 32 milen blixtnabbt.

Man har också dragit vissa paralleller med atomens konstruktion och då särskilt med elektronen som inom sitt skal har en förmåga att befinna sig på två ställen samtidigt och även att - utan att förflytta sig - dyka upp på en annan plats.

RESONANSTEORIN

En annan möjlighet att använda teleportation ger resonansteorin.

Som vi känner till varierar gravitation, magnetisk och elektrisk styrka från en plats till en annan. Dessa tre storheter kan sålunda kombineras på ett nästan oändligt sätt, och tillsammans kan man säga att de utgör en viss punkts energipotential. Energipotentia- len är alltså en i t.ex. Stockholm och en annan i London, en energipotential- skillnad som man skulle kunna utnyttja för teleportation.

Enligt denna teori skulle vi nämligen - om vi t.ex. hade en rymdfarkost här på jorden vilken vi ville teleportera

till planeten Mars - genom att ändra farkostens egen energipotential så att den blev densamma som Mars', få den att försvinna då den inte längre harmonierar med sin omgivning (dvs jorden), och istället dyka upp på Mars, vars energipotential ju är densamma som farkostens. Den skulle alltså teleporteras till Mars i och med att den - på samma sätt som en magnet ställer in sig till magnetfältet - ställer in sig enligt det energifält med vilket den är i resonans.

Förflyttningen sker i detta fall inte genom vår vanliga fyrdimensionella värld, utan genom en energivärld där avstånd på flera ljusår inte behöver innebära någon större skillnad i energipotential.

Två galaxer som ligger flera ljusår från varandra kan alltså i energipotentia- lhanseende vara lika nära varandra som Stockholm och Västerås. Farkosten färdas s.a.s. genom en annan dimension - en energidimension bestående av tre enheter (gravitation samt magnetisk och elektrisk fältstyrka) - som är tredimensionell och sålunda saknar den fjärde dimensionen, tiden, vilket gör att förflyttningen teoretiskt skulle ske ögonblickligen. En förutsättning för sådan teleportation vore naturligtvis att man exakt kände till energipotentia- len på den plats dit man ämnar sig. Att teleportera på måfå kan ge katastrofala följder...

Kanske är teleportation - hur den än må gå till - lösningen på gåtan hur andra civilisationer kan besöka oss trots att ljusår skiljer våra planeter och solsystem åt. Om teleportationen går att utveckla måste den vara att föredra framför sekellånga resor i närheten av ljushastigheten, vilket innebär att besättningen får återvända till en planet där generationer vuxit upp och dött sedan expeditionen till stjärnorna startade för hundratals år sedan - allt medan besättningen bara åldrats några år...

Nya UFO-föreningar

Carlskrona Rymd Sällskap

Tanken att bilda en förening med verksamhet inom astronomi, astronautik m.m. föddes hos mig i november 1973. (Jag har varit intresserad av ämnet sedan 1957).

Jag kom i kontakt med Roland Widén och vi anslöt oss den 1/1 1974 till Svenska Astronomiska Sällskapet.

Första delen av 1974 gick åt till att samla information, att undersöka intresseunderlaget för astronomi m.m. samt att försöka få tillfälle att använda Chapmansskolansteleskop - en 5" refraktor som för närvarande är nedplockad för justering av optik etc.

Den 30/10 1974 inspekterades det samma av mig, Roland Widén, Lennart Larsson och Torbjörn Johansson tillsammans med adjunkt Erland Jan- ner.

Den 13/11 1974 hölls ett första informationsmöte med fem närvarande, varvid vi beslöt att officiellt bilda CRS den 1/1 1975 samt att meddela Blekinge Läns Tidning och några facktidningar.

CRS' organisation är uppbyggd med en styrelse bestående av Bernth Svensson, ordförande/kassör, Roland Widén, sekreterare och Torbjörn Johansson, suppleant, samt en PR-grupp vilken förutom styrelsen består av Lennart Larsson och Krister Henriksson.

PR-gruppen håller f.n. på att utarbeta ett informationsblad om CRS som så småningom kommer att offsettryckas.

Medlemsavgiften är 20:-/år. Antalet medlemmar är för tillfället ca 15 st. Personer över 13 år eller äldre med intresse för astronomi, astronautik eller UFO äger rätt att bli medlemmar. En särskild UFO-sektion är under bildande.

Våra instrument inskränker sig till fältkikare samt ett av Roland Widén in-

köpt 2" refraktorteleskop.

CRS kommer under 1975 att gå in som lokalgrupp i en organisation för sydöstra Götaland. Organisationen består för närvarande av CRS, Växjö Amatörast- ronomiska klubb samt en grupp som är under bildande i Olofström.

Bernth Svensson

UFO-gruppen Cosmos i Markaryd

Den 18 december 1974 konstituerades UFO-gruppen Cosmos i Markaryd. Det var på initiativ av Mats Nilsson - elev vid Rikspappersskolan i Marka- ryd - som gruppen kunde komma till.

En styrelse utsågs vid första årsmö- tet den 22 januari 1975. Denna består av Mats Nilsson, ordförande, Knud Jensen, sekreterare, och Anders Wir- gren, kassör, samt Folke Johansson och Charles Engqvist som suppleanter.

Till ledare för fotosektionen utsågs Kaj Jörgensen.

För att samla intresserade till bil- dandet av UFO-gruppen, tog Mats Nil- son kontakt med lokaltidningarna i Mar- karyd i slutet av fjolåret och fick då publicitet om vad som var föreståen- de. Vidare lyckades initiativtagaren intressera några på Rikspappersskolan bl.a. genom att hålla föredrag.

Frågan om hur stort intresset för UFO är i Markaryd är svår att svara på. Antagligen är de flesta människor intresserade - eller nyfikna - av UFO, antingen i större eller mindre utsträck- ning.

Hittills - när gruppen bildades - är medlemsnumerären på icke skrytsam- ma åtta personer, men fler kommer säkert att ansluta sig när verksamhe- ten väl kommit igång.

Huvuduppgiften är emellertid inte att skaffa så många medlemmar som möj- ligt. Det viktigaste är att det finns en

PORTS. SID 20

BOKNYTT

Mysteriet Uri Geller

Uri Geller och flygande tefat - det är den senaste kombinationen av ännu olösta gåtor. Det är i boken "Mysteriet Uri Geller" (Askild & Kärnekull, pris ca 42:50) denna sammanställning görs.

Båda fenomenen - UFO och Geller - är vid det här laget välkända och bådas äkthet torde nu vara slutgiltigt vetenskapligt fastslagen. Tefatens existens har definitivt fastslagits genom snart tre decenniers observationer, filmer, foton, lämnningar etc, och Uri Gellers telepatiska och psykokinetiska förmågor har under de senaste månaderna undergått så noggranna vetenskapliga undersökningar att deras äkthet inte kan ifrågasättas.

Men när det görs en kombination av dessa båda saker på det sätt som skett i denna (för övrigt ganska tråkiga) bok, då kan man inte reagera annat än med tvivel...

Boken är författad av läkaren och vetenskapsmannen Andrija Puharich, Uri Gellers upptäckare, som under de senaste åren mer eller mindre levtt tillsammans med denne.

Under dessa år ska han enligt egen utsago ha gjort de mest otroliga upp-

täckter. Den viktigaste är att Uri Geller - och han själv (naturligtvis) - är utvalda redskap för en grupp ytterst högt utvecklade rymdvarelser (som ska vara synonyma med vad vi benämner Gud) kallade De Nio.

Dessa Nio - som inte är individer i vår mening utan snarast personifierade energiformer - ligger bakom tefatsiakttagelserna genom tiderna och det är också de som ger Uri Geller hans superförmågor. Samtalen med rymdväsendena ska enligt Puharich ha skett via bandspelare men tyvärr (!) har alla banden därefter upplösts i intet...

Hela boken gör ett så överdimensionerat fantastiskt intryck, att man direkt sluter sig till att Puharich förmodligen åstadkommit detta verk enbart i rent spekulationssyfte - för att tjäna pengar på Geller.

Och den det verkligen är synd om är just Uri Geller. För denna bok kan inte få annat som resultat än att Geller - trots att hans förmågor idag måste anses som definitivt fastslagna - kommer att bli bemött med största misstro och att hans förmågor istället för att tas seriöst klassas med utgångspunkt från Puharichs fantasier. Ett förhållande som kan komma att bli ett svårt bakslag för den seriösa forskningen kring såväl människans psykofysiska förmågor som kring UFO-problemet.

Borgny Tingstedt